

Своєрідність національного відродження в Галичині на початку ХХ століття простежуємо в оригінальному і досконалому синтезі мистецтв. Власне, особливості синтезу мистецтв того періоду і є перспективами досліджень у даному напрямку. Адже це – своєрідна і неповторна сторінка із історії українського мистецтва і культури.

Список використаних джерел

1. Одрехівський Р. В. Сакральна різьба по дереву в Галичині ХІХ – першої половини ХХ століть. (Історія та художні особливості) / Роман Одрехівський. – Львів : Афіша, 2006. – 288с., іл.

2. Одрехівський Р. В. Відображення національного відродження у мистецтві Галичини кінця ХІХ – початку ХХ століття. / Роман Одрехівський. Народознавчі зошити. Львів. 2025. – № 1. – 119-125.

3. Драган М. Українська декоративна різьба ХVІ–ХVІІІ ст. / М. Драган. – Київ : Наукова думка, 1970. – 202с.

Ортинська Лада Вільгельмівна

засновниця і голова Міжнародної благодійної організації

«РУТЕНІЯ»

представниця української громади в місті Мехелен (Бельгія)

м. Мехелен, Бельгія

НОВІ УКРАЇНСЬКІ НАРАТИВИ В ЄВРОПІ:

МИСТЕЦТВО, ЯКЕ ОБ'ЄДНУЄ

Моє вітання, шановні організатори Конференції та гості заходу. Мене звати Лада Ортинська, я засновниця Міжнародної благодійної організації «РУТЕНІЯ», та представниця нашої нечисельної, але дуже дієвої української громади в місті Мехелен, Бельгія.

Зважаючи, що Бельгія не надто велика країна територіально, наша діяльність не обмежується містом – зазвичай ми проводимо більшість заходів у столиці – місті Брюссель, та інших сусідніх містах, як Гент.

Маю зауважити, що упродовж останніх років культурна присутність України в Європі значно зросла. У контексті війни, та глобальної уваги до української ідентичності, мистецтво стало не лише формою боротьби та спротиву росіянській агресії, а ще й потужним інструментом діалогу України та країн ЄС. адже українське мистецтво якнайкраще демонструє саме європейськість, споріднену цивілізаційну ідентичність наших культур. Найперше саме завдяки мистецтву, традиційній і сучасній культурі, українців сприймають в Європі за своїх.

Візьмімо для прикладу **серію фестивалів Українського Кіно**, що відбулася у ключових містах Бельгії – Брюсселі, Антверпені, Мехелені та Генті. Так уже сталося, що кіно – це найлегший жанр презентації культури – адже для сприйняття і розуміння подій на екрані не потрібно докладати багато зусиль. А чуже життя, чужу культуру кіно передає якнайкраще. Тому, звісно що фестивалі українського кіно відбувалися із аншлагами, а гості ще довго спілкувалися в кулуарах, намагаючись вгамувати розворушені емоції. Такі презентації української культури викликають дуже великий резонанс і дають найкращий практичний результат. Бо коли бельгійці бачать безпосередні історії живих людей на екрані, через що тим людям довелося пройти – милосердя, і жадання допомогти перебивають всі інші бажання. Тому фестивалі кіно – вельми результативні в плані збору допомоги для нашої воюючої країни.

Не менш важливими є і **фотовиставки**. Одна із них – а саме **«Вільна та безсмертна Україна»**, відкрилася у Мехелені саме зараз. По суті, можна сказати, що фотовиставки із України – це зазвичай хроніки війни, глорифікація героїв та обличь спротиву, фіксація мужності і щоденного життя українців, але також і хроніка фіксації воєнних злочинів та воєнних злочинців із росії.

З 26 травня по 8 червня у храмі Begijnhofkerk у Мехелені відкриється ще одна, цього разу персональна, виставка Аліни Денисенко – мисткині з Харкова, яка через свої ниткові Мандали (традиційний жанр графічного мистецтва в буддизмі) та живопис говорить про війну, пам'ять і духовну силу.

Перелічувати всі українські мистецькі події, що відбулися в Бельгії – справа невдячна. Але мушу згадати про **виставку полотен Мар'яни Вінер** – художниці з Києва, яка працює в різних жанрах і стилях. Принагідно наголошу, що ця виставка презентувалася в Українському клубі у Мехелені – так, у нас, місцевих українців, є свій Клуб, і маю вас запевнити – працює він дуже активно.

Паралельно відбулися виставки *Девіда Хайсе* «Вікторі(Я)» та *бельгійського митця Гейса Ванхе*, роботи якого, створені під впливом війни в Україні, змушують глядача замислитися про дім, свободу і втрату.

Особливо теплою стала щорічна зустріч до **Дня Вишиванки на Гран-Плас у Брюсселі**, яку організувала Українська національна скаутська організація Пласт у Бельгії. Спільне співання українських пісень, вишиванки, сміх і сльози – усе це стало дотиком до автентичного, живого українського духу в серці Європи.

Культурне життя громади розширюється й у напрямку гастрономії, музики та ярмаркування – все це теж можна вважати типовими проявами традиційної української культури. **Український культурний ярмарок у Мехелені (14 червня)**, організований бельгійським мистецтвознавцем Яном Ван Вунселом спільно з українською громадою, став потужною подією єднання. Виступи артистів, дегустація українських страв, продаж сувенірів і жива музика зробили цю подію яскравим зразком культурного мосту поміж народами.

Особливо пам'ятним був **концерт військового оркестру з України у Антверпені** в залі AMUZ – подія, яка поєднала патріотизм, гідність і музику, яка надихає.

Мистецтво України сьогодні — це не лише про красу. Це про правду, біль, пам'ять і надію. Українські мистецькі нарративи в Бельгії набирають нових форм, стають частиною європейського ландшафту, резонують у серцях людей. Попереду ще багато викликів, але й безмежно багато можливостей.

Що потрібно для подальшого розвитку цього напрямку?

Системна підтримка митців в еміграції – фінансування, резиденції, мережі співпраці.

Інституційна присутність українських культурних центрів у ключових столицях ЄС.

Спільні проєкти з європейськими музеями, галереями, фестивалями.

Освітні та кураторські програми, присвячені українській культурі.

Переклад і популяризація українського контенту різними мовами.

Усе це – не просто культурницька робота. Це – внесок у відновлення, суб'єктність і майбутнє української нації. І водночас – можливість для Європи глибше пізнати себе через знайомство з Україною.

Пахомова Олена Альбертівна

спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, викладач

КЗ «Дніпропетровський фаховий мистецько-художній коледж культури» ДОР»

м. Дніпро, Україна

pahomovaolenaalbert@gmail.com

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ОСВІТНЬОЇ КОМПОНЕНТИ «ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА» НА ПРИКЛАДІ ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ З ТЕМИ «ЕТЮДИ МІСЬКОГО ТА СІЛЬСЬКОГО ПЕЙЗАЖІВ»